

05/02/2015 ಹ್ಯಾತಃಮುರುಂ ಓಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್‌ದಾದಾ”ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ಶಾಂತಿ ಬೀಕೆಂದರೆ ಅಶರೀರಿಯಾಗಿರಿ, ಈ ದೇಹದ ಪರಿವೆಯಲ್ಲ ಬರುವುದರಿಂದಲೇ ಅಶಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಥಮುದಲ್ಲ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಥಾರ್ಥ ನೆನಪೆಂದರೆನು? ನೆನಪಿನ ಸಮಯದಲ್ಲ ಯಾವ ಮಾತಿನಕಡೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ತನ್ನನ್ನು ಈ ದೇಹದಿಂದ ಭಿನ್ನ ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ನೆನಪಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ದೇಹದ ನೆನಪು ಬರಬಾರದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಗಮನಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಲು ಜಾಣಿದ ನಶಿಯೆರಿರಲ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಲ - ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಇಡೀ ಖೂಪಿ, ಸಮುದ್ರ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಗಿಂತಿ: ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಡೆದ ನಾನು ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಪಡೆದೆನು.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಓಂ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ - ಅಹಂ, ಅಂದರೆ ನಾನು ಆತ್ಮ. ಓಂ ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಓಂ ಎಂದರೆ ನಾನು ಆತ್ಮ. ಇದು ನನ್ನ ಶರೀರವಾಗಿದೆ. ಓಂಶಾಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೆ! ನಾನು ಆತ್ಮನ ಸ್ವರ್ಥಮುದು ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ಪರಿಜಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಭಲೆ ಓಂಶಾಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಓಂನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಓಂಶಾಂತಿಯ ಶಬ್ದವು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ನಾವಾತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ವರ್ಥಮುದು ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ, ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಶಾಂತಿಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟು ಸಹಜ ಅರ್ಥವಿದೆ! ಯಾವುದೇ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸುಳ್ಳಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದ ಮನುಷ್ಯಾತ್ಮರು ಈಗ ಹೊಸಪ್ಪಬಂಜವೋ ಅರ್ಥವ ಹಳೆಯಪ್ಪಬಂಜವೋ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೊಸಪ್ಪಬಂಜವು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಹಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ? ಹಳೆಯದರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಹೊಸಪ್ಪಬಂಜವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚವು ಯಾವಾಗ ಹೊಸದಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಹಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ಯಾರೂ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಕಲಯುಗವು ಹಳೆಯಪ್ಪಬಂಜವಾಗಿದೆ, ನತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಹೊಸಪ್ಪಬಂಜವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಹೊಸದಕ್ಕೆ ಹಳೆಯದಾಗುವುದರಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ವಷಟಗಳು ಹಿಡಿಸುತ್ತವೆ? ಇದನ್ನು ಸಹ ಯರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂತಲೂ ಕೀಳಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಹನೂ ಹೇಳಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪಾವನ ಶಬ್ದವು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಪಾವನಪ್ಪಬಂಜ, ಸ್ವರ್ಗವು ಹೊಸಪ್ಪಬಂಜವೇ ಆಗಿರುವುದು. ದೇವತೆಗಳ ಜಿತ್ತಗಳೂ ಇವೆ ಆದರೆ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರು ಹೊಸ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬೇಕಾಗಿದೆ ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸಪ್ಪಬಂಜವೆಂದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಕಳೆಯಪ್ಪಬಂಜ, ನರಕವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗಲೂ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದರೂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ನರಕವಾಯಿತು ಆದರೆ ನಿಂವು ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೊಂಡ ಬಂದುಭಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೋಡಲು ಭಲೆ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮುಖವು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಗುಣಗಳು ಮಂಗನಂತಿದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ತಾವೇ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲ ಹೋಗಿ ದೇವತೆಗಳ ಮುಂದೆ ತಾವು ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲಿಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮಗಾಗಿ ನಾವು ಹಾಗಿ, ನಿಂಜರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಿಂವು ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲಿರೆಂದು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಕ್ರೋಧಿತರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಕೆಳವಲ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೂರಗಿನವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಹಿಂದಿರೆ ಕಲಯಿಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಿಂವು ಸಂಗಮಯುಗದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಿಂವು ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಣಿಗೆ ಶಿವತಂದೆಯು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವೆಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರಳಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಂವಾತ್ಮಗಳು ಶಾಂತಿಧಾಮದಿದ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿನಿಲ್ಲ ಬರುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ಈ ದುಃಖಾಮದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ದುಃಖಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಃಶ್ಯಾಂತಿ ಹೇಗೆ ಸಿಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಹೇಗೆ ಸಿಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅರೆ! ಓಂಶಾಂತಿ, ನನ್ನ ಸ್ವರ್ಥಮುದು ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿಂವೇ ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನೇಕೆ ಬೇಡುತ್ತಿರಿ. ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂಬುದನ್ನು ಮರಿತು ದೇಹಾಭಮಾನದಲ್ಲ ಬಂದುಭಡುತ್ತಿರಿ. ಆತ್ಮಗಳಂತೂ ಶಾಂತಿಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಈಗ ಶಾಂತಿಯು ಎಲ್ಲಂದ ಸಿಗುವುದು? ಅಶರೀರಿಯಾದಾಗಲೇ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುವುದು. ಶರೀರದ

ಜೊತೆ ಆತ್ಮವಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಡೆದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಥಾಂತಿಥಾಮದಿಂದ ಇಲ್ಲಗೆ ಹಾತುವನ್ನಭಿನ್ನಭಿನ್ನಲು ಬಂದಿದ್ದೀರೆ. ರಾವಣನೇ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ರಾವಣನು ಯಾವಾಗಿಸಿಂದ ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದೂ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಪಂಡಿತರು ಯಾರೂ ಸಹ ರಾವಣ ಯಾರು? ಯಾರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಧುತ್ತೇವೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ಸುಧುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಏನನ್ನೂ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ರಾವಣ ಯಾರೆಂದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಿಂಡುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನೇನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ಅಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ - ಹೇ ರಾಮನೆ, ಈ ಸಂಸಾರವನ್ನು ರಜಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಇದು ಸಂಸಾರವೇ ಇಲ್ಲ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಪನೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಇದು ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಹೇಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಂಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಂತಮುಕ್ತಿಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಮಲತಾಯ ಮಕ್ಕಳು ವಾರಸುಧಾರಾಗುವರೇ? ತಂದೆಯ ಬಳ ಸ್ವಂತಮುಕ್ತಳೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಮಲತಾಯ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಂತಮುಕ್ತಳು ತಂದೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮಲತಾಯ ಮಕ್ಕಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ರಾವಣನ ಮತದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೆಂದು ತಿಂಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ರಾಮ ಮತ್ತು ರಾವಣ - ಎರಡು ಶಭಿಗಳವೇ. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಮ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾವಣ ರಾಜ್ಯ, ಈಗ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡನ್ನಾರೆ - ಇವರೆಲ್ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಹುಮಾರಿಯರು ಶಿವತಂದೆಯಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಿಂವೂ ಹಡೆಯುವಿರಾ? ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಾ? ಆಗ ಯಾವ ಮತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ - ಪವಿತ್ರಾಗಿ. ನಾವು ಪವಿತ್ರಾಗಿದ್ದ ಹಡಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ನಮ್ಮ ಹಡಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದರೆ ಹಕೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಡಿಯು ನಿಮ್ಮ ಗುರು, ಇಡೀ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ಕಾಳಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಯಾರೂ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೌದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಹಾಲಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ನಿಂನು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಬೇಡ, ನಾನು ರಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಂದಿದ್ದುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತೆ ಅಯೋಧ್ಯೆ, ಮೋದಲಾದ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಹಕೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರು ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಅಲೆದಾಟವಾಗಿದೆ, ಅವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ ತಂದೆಯು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಂತೂ ಅವರ ಮಂದಿರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಂಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ನಿಂವು ರಾಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಮಂದಿರವನ್ನೋ? ಆದರೆ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಹೇ ಭಗವಂತ ಸದ್ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಕೆಂದರೆ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಸರ್ವರ ಸದ್ಗುರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂದರೆ ಅವರು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ತಿಂಡನ್ನಾರೆ - ರಾವಣನೇ ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ರಾವಣನಾದು ವಿಜಯವೇನೆಂದರೆ ರಾವಣನನ್ನು ಸುಧುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನಾಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ರಾವಣನೆಂದರೆ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ನಮಗೆ ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶಿವನನ್ನೂ ಸಹ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಸಹ ನಿಂವು ತಿಂಡನ್ನಿರಿ - ಶಿವನು ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವರೇ ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಬಂದು ಭಾರತವನ್ನು ನರಕವಾಸಿಯಂದ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ, ಭಕ್ತಿಕನಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಡಿತರನ್ನು ಹಾವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ಸರ್ವರ ಸದ್ಗುರಿದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಾತ್ಮರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಯೇ ಇದೆ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಸದ್ಗುರಿ ಮಾಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸದ್ಗುರಿ ಮಾಡುವರೋ ಅವರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ಇಲ್ಲಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರು ಮೇಲಾದ್ದಾರೆಂದು ತಿಂಡೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮೇಲಾದ್ದಾರೆಂದು ತಿಂಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಇಲ್ಲ ಕೆಂಪಿಗೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಇಲ್ಲಯೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳದೇ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ನೆನಪಾಗಿದೆ. ನಿಂವು ತಮ್ಮನ್ನೂ ಈ ದೇಹದಿಂದ ಭಿನ್ನ ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಂಡು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡನ್ನಾರೆ - ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ದೇಹವು ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬಾರದು. ಈ ಗಮನವನ್ನಿಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ನಿಂವು ತನ್ನನ್ನೂ ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಂಡು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೇಕರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ನಾಗರ, ಆಕಾಶ, ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲದರ ಮಾಲೇಕರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈಗಂತೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ತುಂಡು-ತುಂಡಾಗಿಬಣಿದ್ದರೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ

ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಂದೆಯರೇ ತಂದೆಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ-ಜಿನಿ ಭಾಯಿ-ಭಾಯಿ, ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಂ ಭಾಯಿ-ಭಾಯಿ (ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅಥವಾವನ್ನು ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ-ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಥವೆನೂ ಇಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ನುಳ್ಳು, ಅಸತ್ಯವಿದೆ. ಸತ್ಯವಂಡದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಅಸತ್ಯವೇ ಅಸತ್ಯವಿದೆ. ನೀವು ನುಳ್ಳು ಹೇಳಿರುವೆಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಮುಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಕೆಲವರು ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತೂಡಿಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯನ್ನುಂತೂ ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಣರೆ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ದೈವಿಗುಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ನಿಮಗೆ ತಿಂಡಿದೆ, ಈಗ ಪಂಚತತ್ವಗಳೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿವೆ, ಇತ್ತಿಳಿಜನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಭೂತಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಭೂತಗಳ ನೆನಪೇ ಇರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಂಡಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಭೂತಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಿ. ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತಂದೆಯ ಜೋತೆ ಜೋಡಿಸಿ. ಈಗ ಆತ್ಮಭಾಮಾಸಿಗಳಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುವಿರೋ ಅಷ್ಟು ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದು, ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೆತ್ತಪು ನಿಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನೀವು ವಿಕರ್ಮಾಜಿತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು (ಸತ್ಯಯುಗ) ವಿಕರ್ಮಾಜಿತ ಸಂಪತ್ತರವಾಗಿದೆ, ಇದು ವಿಕರ್ಮ ಸಂಪತ್ತರವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ವಿಕರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳನ್ನುತ್ತಿರಿ. ಭಾರತದ ಯೋಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರು ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಾವು ಭಾರತದ ಯೋಗವನ್ನು ಕಲನೆಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಹರಯೋಗಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಇವರು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲನೆಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿದೇಶಿಯರಿಗೆ ತಿಂಡೆ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ರಾಜಯುಷಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಅವರು ಹದ್ದಿನ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು, ನೀವು ಬೇಂಡಿನ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲಾನ ಅಂತರವಿದೆ. ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಣರ ವಿನಿಃ ಮತ್ತಾ ಯರೂ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲನೆಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವು ಹೊಸಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ, ಹೊಸವೈತ್ತಿಗಳು ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಸಬರಿಗೆ ಎಂದೂ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಇಂದ್ರಸಭೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತಿರಿ, ಈಗ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ವಿನಿಃ ಮತ್ತಾ ಯರೂ ಕಳ್ಳನ ಸಮಾನರಿಂದ ಹಾರಸಬುದ್ಧಿಯ ಸಮಾನರನ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ನೀವು ಹಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತಪು ಜಿನ್ನದ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿತ್ತಲವೇ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಎಂದಾದರೂ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೆ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಇವರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಇವರು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಹೋದರು! ೪೪ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾನಿಂದೆ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ. ಈಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ತತ್ತ್ವಾಂತಿರಂ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದೆಯ ವಿನಿಃ ಮತ್ತಾ ಯವ ಸಾಧು-ಸಂತ ತಿಂಡಿನಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಇದು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬಳ ಯಾವ ಒಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಗಿರಿತೆಗಳವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ರೋಮಾಂಚನವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿರಿ, ಬುಷಿಯ ನಶೀಯ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗರಿಜಡುವುದು ಮತ್ತೆ ಆ ನಶೀಯ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಜ್ಞಾನಾಮೃತವಾಗಿದೆ, ಹೇಗೆ ಅವರು ಮಧ್ಯಪಾನ ನೆಲವಿಸಿದರೆ ನಶೀಯ ಗರಿಜಡುತ್ತದೆ. ಇದಂತೂ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ನಶೀಯ ಸದಾ ಗರಿಬಬೇಕು, ಎಂದೂ ಇಂದಿಯಾರದು. ನೀವು ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬುಷಿಯಾಗುತ್ತಿರಿ! ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಂಡಿದೆ - ನಾವು ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ಪುನಃ ಶ್ರೀಷ್ಟಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ ತೊಡಗಿರಲ. ಒಳ್ಳಿಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಅತ್ಯಿಕ ತಂದೆಯ ಅತ್ಯಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರಾ:-

1. ವಿಕರ್ಮಾಜಿತರಾಗಲು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ವಿಕರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ ತೊಡಗಿರಲ.
2. ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಂತಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದಿನಸಾರವೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಏನನ್ನು ತಿಂಡಿನ್ನು ಅದನ್ನು ತಿಂಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಂಡಿಸಿದೆ.

ವರದಾನ:-ನಿಮ್ಮ ಫರಿಸ್ಥ ರೂಪದ ಮುಖಾಂತರ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿಯ ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚುವಂತಹ ಮಾನ್ಯರ್ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿ ದಾತ ಭವ.

ವರದಾನ ಸಮಯ ವಿಶ್ವದ ಅನೇಕ ಆತ್ಮರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ವಶವಾಗಿ ಜೀರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವರು ಬೆಲೆಪರಿಕೆಯಿಂದ, ಕೆಲವರು ಹಸಿವಿನಿಂದ, ಕೆಲವರು ಶಾರೀರಿಕ ರೋಗದಿಂದ, ಕೆಲವರು ಮಾನಸಿಕ ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ....ಎಲ್ಲರಂದೃಷ್ಟಿ ಶಾಂತಿಯ ಸ್ತಂಭದ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಾ-ಹಾ ಕಾರದ ನಂತರ ಜಯ-ಜಯಕಾರ ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅಂದರೆ ಈಗ ತಮ್ಮ ಸಾಕಾರಿ ಫರಿಸ್ಥ ರೂಪದ ಮುಖಾಂತರ ವಿಶ್ವದ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಮಾನ್ಯರ್ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿ ದಾತರಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗತಿ ಮತ್ತು ಸದ್ಗತಿಯ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹಂಚಿರಿ.

ಸ್ಲೋಂಗನ್:- ನೀವು ಸಾಹಸದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿ ಮುಂದಿಡಿ ಆಗ ತಂದೆ ಸಹಾಯದ ಸಾವಿರ ಹೆಣ್ಣಿ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ.
